

Arrest

nr. 240 472 van 3 september 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS die *loco* advocaat M.-C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 26 augustus 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 27 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 9 mei 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 11 oktober 2016 (RvV 11 oktober 2016, nr. X).

1.3. Verzoeker diende op 28 oktober 2016 een tweede verzoek in om internationale bescherming.

1.4. De commissaris-generaal trof op 27 december 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.5. Verzoeker diende op 9 juni 2017 een derde verzoek in om internationale bescherming.

1.6. De commissaris-generaal trof op 30 juni 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.7. Verzoeker diende op 26 februari 2018 een vierde verzoek in om internationale bescherming.

1.8. De commissaris-generaal trof op 30 maart 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.9. Verzoeker diende op 30 mei 2018 een vijfde verzoek in om internationale bescherming.

1.10. De commissaris-generaal verklaarde dit verzoek op 19 oktober 2018 niet-ontvankelijk.

1.11. Verzoeker diende op 26 februari 2019 een zesde verzoek in om internationale bescherming.

1.12. De commissaris-generaal trof op 28 november 2019 een beslissing waarbij dit volgende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 2 december 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, en soennitisch Arabier van de stam Al-Juburi. U bent op 28 januari 1993 geboren in Bagdad (Centraal-Irak), alwaar u tot uw vertrek gewoond zou hebben. U verliet Irak omwille van volgende redenen :

“Uw vader, G.(…) S.(…) M.(…), is een ambtenaar bij het Ministerie van industrie. Uw moeder is A.(…)-S.(…) S.(…) S.(…) A.(…). Zij oefent geen beroepsactiviteit uit. Uw ouders zijn echter gescheiden en u heeft uw vader niet meer gezien sinds 2005. Sinds de scheiding is de broer van uw vader, W.(…) M.(…), bij uw moeder komen inwonen met zijn gezin en heeft de financiële zorg voor het huishouden op zich genomen. W.(…) M.(…) was taxichauffeur van beroep. U heeft nog één broer en één zus. Uw moeder verblijft nu bij familieleden in Karch, Al Ghazaliya-wijk. Vanaf uw 15e levensjaar bent u begonnen met werken als metaalbewerker. U heeft deze functie onafgebroken uitgeoefend tot de dag van uw arrestatie op 6 juli 2015. Op 6 juli 2015 kwam uw oom aan moederszijde, O.(…) S.(…) S.(…), bij u eten. Hij was in het verleden lid van de Sahwa, een soennitische militante groepering die vroeger tegen Al-Qaida vocht. Hoewel hij naar de Koerdische stad Suleimaniya vluchtte om een arrestatie van het Iraakse leger te ontlopen, is hij ten tijde van de ramadan naar Bagdad afgereisd. De voorlaatste keer dat hij in Bagdad geweest was, was drie jaar daarvoor. Na eerst wat kennissen en vrienden te hebben begroet in de Al Fadal wijk is hij bij uw ouderlijk huis aangekomen om bij uw gezin een maaltijd te nuttigen. Tijdens zijn bezoek op 6 juli 2015 vond er een inval plaats in uw ouderlijk huis. Daarbij waren mannen in militair uniform aanwezig en twee mannen in burgerkleding. De twee mannen in burgerkleding kon u herkennen, als zijnde A.A.T. en A.S., beide lid van de Abu Telian bende, en algemeen gekende sjjiitische criminele bende in uw wijk, die nauwe banden zou onderhouden met de overheid. A.A.T. wees met zijn vinger naar u en O.(…), wat voldoende reden was om jullie beiden te arresteren. U werd afgevoerd met een t-shirt over uw hoofd, waardoor u niet meer kon zien wat er vervolgens gebeurde. U hoorde uw oom W.(…) roepen, waarna u hoorde dat er schoten waren gelost.

U en uw oom O.(…) zouden zijn meegenomen naar de gevangenis van Jarr'am Al Azamiya. Tijdens de arrestatie en tijdens uw verblijf in de gevangenis bent u vernederd geweest en geslagen. De vernederingen bestonden uit het roepen van woorden als “soenniet”, “Baathist” en “terrorist”. Ook zouden de cipiers gedreigd hebben u met een fles te verkrachten. Eén van de cipiers wist dit te verhinderen, door te stellen dat u A. heet, vernoemd naar Imam A., een sjjiitische heilige.

Na vier dagen zouden ze u om een telefoonnummer hebben gevraagd om een familielid van u te kunnen bellen. U gaf het nummer van A.(…) H.(…), de man van uw tante, omdat het een gemakkelijk nummer was en u dacht dat hij uw wel kon helpen. A.(…) H.(…) is een sjjiit en heeft een bedrijf dat bouwkransen verhuurt. Van uw familie werd 25 000 dollar (USD) gevraagd als losgeld voor uw vrijheid en voor uw oom O.(…) werd er 80 000 dollar (USD) gevraagd. Uw moeder heeft haar juwelen verkocht en geld geleend

bij A.(...) H.(...)n om de volledige som van 25 000 dollar (USD) te kunnen betalen. Voor uw oom O.(...) kon er niks anders gedaan worden. Het bedrag was te hoog en O.(...) heeft enkel zijn vrouw en kinderen. Niemand anders kon hem helpen. U bent zeven dagen na het telefonisch contact tussen uw ontvoerders en A.(...) H.(...) vrijgelaten. Dat was op 17 juli 2015.

Uw vrijlating op 17 juli 2015 gebeurde op last van een gerechtelijk bevel, uitgevaardigd door de procureur verbonden aan de rechtbank van Rusafa, afdeling terrorismezaken, en onderschreven door de agent van dienst met de naam Hassan. De reden van uw vrijlating was dat er niet kon worden vastgesteld dat u betrokken was bij enige vorm van terrorisme. De reden dat ze u deze brief meegaven was dat u zo geen proces kon aanspannen tegen uw belagers omwille van uw vermeende ontvoering.

Toen u op 17 juli 2017 weer thuis kwam, vernam u dat W.(...) was doodgeschoten op het moment van uw arrestatie op 6 juli 2015.

Op 21 juli heeft u een identiteitskaart aangevraagd, die u nog dezelfde dag heeft gekregen. Met deze identiteitskaart heeft u op dezelfde dag uw paspoort aangevraagd. Op 23 juli 2015 werd uw paspoort afgegeven."

U verliet Irak op ... en reisde vianaar België waar u op 27 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 10 mei 2016 werd u in uw hoofde besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) er geen geloof gehecht kon worden aan uw vluchtmotieven en (ii) de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst voort ook niet noopte tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in art 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en de motivering werd bevestigd in een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) van 11 oktober 2016, waardoor deze beslissing kracht van gewijsde geniet.

U verliet het Belgische grondgebied niet en verzocht hierna nog meermaals om internationale bescherming.

Zo diende u op 28 oktober 2016 u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit tweede verzoek hield u vast aan de motieven uit uw vorige aanvraag en stelde u dat er intussen nog nieuwe feiten zijn voorgevallen die verband houden met uw eerdere problemen. U stelde dat uw broer A.(...) zou ontvoerd en gedood zijn door milities. Hij zou ontvoerd zijn en zou enkel worden vrijgelaten in ruil voor u.

Dit verzoek werd op 28 december 2016 niet ontvankelijk verklaard omdat u zich baseerde op feiten die verband houden met uw vorige vluchtmotieven, die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Bijgevolg kon ook aan deze nieuwe elementen geen geloof worden gehecht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 9 juni 2017 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek hield u opnieuw vast aan de motieven uit uw eerste verzoek. U voegde hieraan toe dat u op 7 maart 2014 bij het Iraakse leger was gegaan. Omwille van de problemen die u reeds aanhaalde in uw vorige verzoeken, was u gedwongen om te deserteren uit het leger. Hierdoor werd u ontslagen van het leger in juli 2015 en in december 2015 veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar.

Dit verzoek werd op 3 juli 2017 weerom niet-ontvankelijk verklaard omdat u zich opnieuw baseerde op feiten die verband houden met uw vorige vluchtmotieven, die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Bijgevolg kon ook aan deze nieuwe elementen geen geloof worden gehecht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 26 februari 2018 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek hield u nogmaals vast aan de motieven uit uw eerste verzoek. U voegde hieraan toe dat uw moeder, grootmoeder langs moederkant en nicht langs moederkant sinds april 2017 verhuisden naar de wijk Al Saydiya in Bagdad omwille van de problemen die u en uw familie hadden met de milities.

Op 3 april 2018 werd weerom besloten tot de niet-ontvankelijkheid van uw vierde verzoek omdat u zich wederom baseerde op feiten die verband houden met uw vorige vluchtmotieven, die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Bijgevolg kon ook aan deze nieuwe elementen geen geloof worden gehecht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 30 mei 2018 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek hield u nogmaals vast aan de motieven uit uw eerste verzoek. U voegde hieraan toe dat uw moeder, grootmoeder langs moederskant, en nicht langs moederskant op 11 april 2018 verhuisden van Al Saydiyya naar Al Ghazalya omdat uw moeder in Al Saydiyya bedreigd werd. Tijdens deze bedreigen werd het huis waarin zij verbleven in Al Saydiyya beschoten. De dag nadat ze naar Al Ghazalya gingen, ging uw moeder naar de politie om klacht in te dienen tegen de milities. De problemen die uw moeder had met de milities, werden veroorzaakt door dezelfde personen die verantwoordelijk waren voor de problemen die u reeds aanhaalde in uw vorige verzoeken.

Op 22 oktober 2018 werd ook inzake uw vijfde verzoek besloten tot de niet-ontvankelijkheid en dit bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor toekenning van de

vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking kwam. Ook tegen deze beslissing ging u niet in beroep.

Op 26 februari 2019 diende vervolgens een zesde verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek hield u wederom vast aan de motieven uit uw voorgaande verzoeken. U vrees is nog steeds actueel en u voegde hieraan toe dat uw moeder en uw nicht ondertussen teruggekeerd zijn naar de al Saydiyya wijk te Bagdad. De milities zouden op een gegeven moment vernomen hebben dat u zou zijn teruggekeerd naar Irak en in oktober 2019 vond er in het kader daarvan een huiszoeking plaats bij uw moeder. Tijdens de huiszoeking werd uw moeder geslagen en heeft men getracht om uw nicht te verkrachten. Uw moeder kon dit laatste verhinderen maar raakte hierbij wel gewond aan haar been. U vreest bij terugkeer naar Irak te worden gedood door de milities. U bent momenteel ook niet langer gelovig.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een medisch attest betreffende uw moeder haar verwondingen (kopie), röntgenfoto's van uw moeder haar been (kopieën), een medisch attest van de spoedafdeling betreffende uw moeder haar verwondingen (kopieën), een dokters voorschrift (kopie) alsook foto's van de woning (kopieën).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek baseert op motieven die u in het verleden reeds heeft uiteengezet. Dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. Het CGVS was van oordeel dat er geen geloof kon gehecht worden aan de problemen die u beweerde te hebben gekend met leden van een criminele bende genaamd Abu Telian en dit hoofdzakelijk gezien (i) uw verklaringen vaag, weinig overtuigend, incoherent en tegenstrijdig waren en (ii) uw onvermogen enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor te leggen ter staving van de door u aangehaalde feiten. Voorts was het CGVS van oordeel (iii) dat er op dat moment voor burgers in Bagdad (Irak) geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond. Deze beslissing werd bovendien bevestigd door de RvV en geniet bijgevolg kracht van gewijsde. De motieven aangehaald in uw tweede, uw derde, uw vierde alsook uw vijfde verzoek om internationale bescherming lagen volledig in het verlengde van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Het CGVS nam in het kader van bovengenoemde verzoeken een weigeringsbeslissing aangezien u geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die een ander licht konden werpen op de genomen beslissing. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw tweede, uw derde, uw vierde en uw vijfde verzoek om internationale bescherming.

In het kader van onderhavig verzoek beperkt u zich tot het louter volharden in uw eerdere verklaringen en u bouwt hier zonder meer op voort, in casu de aanhoudende dreigementen alsook pogingen tot intimidatie door de Abu Telian bende/milities. Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder en uw nicht op een gegeven moment zijn teruggekeerd naar jullie woning in de al-Saydiya wijk te Bagdad omdat zij nergens anders onderdak konden verkrijgen. Na hun terugkeer zouden de milities een huiszoeking hebben uitgevoerd in de woning daar men vernomen had dat u zou zijn teruggekeerd naar Irak (zie verklaring

volgend verzoek, vraag 15). Tijdens die huiszoeking zou uw moeder geslagen zijn en zou men getracht hebben om uw nicht te verkrachten. Uw moeder kon dit laatste verhinderen maar raakte hierbij wel gewond aan haar been (zie verklaring volgend verzoek, vraag 15 en 17). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw problemen met de milities er bijgevolg geen geloof gehecht kan worden aan uw beweringen als zouden uw gezins- en familieleden actueel problemen kennen in Irak omwille van u. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat uw gezins- en familieleden gevisieerd en bedreigd werden daar men nog steeds op zoek is naar u (zie verklaring volgend verzoek; vraag 15, 17 en 18). In het kader hiervan stelde u meermaals dat de milities vernomen zouden hebben dat u zou zijn terug gekeerd naar Irak. Hierdoor vond er een huiszoeking plaats waarbij uw moeder gewond zou zijn geraakt (zie verklaring volgend verzoek, vraag 15, 17 en 18). Gezien uw problemen echter niet geloofwaardig werden bevonden, is het bijgevolg geenszins duidelijk op basis van wat men uw familie zou viseren. Voorts dient te worden opgemerkt dat het loutere beweringen van uw kant betreft die u niet kan hardmaken. Daarenboven is het opmerkelijk dat uit uw verklaringen blijkt dat het incident waarbij uw moeder gewond raakte dateert van oktober 2019 doch u reeds in februari 2019 – ettelijke maanden voor dit incident – uw zesde verzoek indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 18). Dit is opmerkelijk aangezien de huiszoeking en de daaropvolgende gebeurtenissen de aanleiding vormen voor uw huidig verzoek. Waarom u bijgevolg reeds in februari 2019 een nieuw verzoek indiende is bijgevolg geenszins duidelijk. Kan in de marge nog worden aangestipt dat het mag verbazen dat uw moeder überhaupt zou zijn teruggekeerd naar al Saydiya. In het kader van uw vijfde verzoek om internationale bescherming verklaarde u immers dat uw moeder, alsook uw nicht en uw grootmoeder, wegtrokken uit deze wijk omwille van dreigementen (zie administratief dossier). Indien uw moeder effectief vreesde om gevisieerd te worden van Abu Telian bende – en zij reeds in het verleden problemen heeft gekend – kan het geenszins overtuigen dat zij zich opnieuw in deze wijk zou hebben gevestigd. De verschillende medische attesten die u neerlegde ter staving van uw relaas kunnen voorafgaande appreciatie niet wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval. Het door u neergelegde documenten betreffen bovendien loutere kopieën waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat alle Iraakse documenten eenvoudig tegen betaling verkregen kunnen worden (zie info blauwe map). Kan hier nog aan worden toegevoegd dat op basis van de door u neergelegde medische attesten niet kan worden vastgesteld op welke wijze uw moeder haar verwondingen zou hebben opgelopen alsook wie en/of wat aan de basis lag hiervan. Het is immers niet ondenkbaar en/of onwaarschijnlijk dat uw moeder deze verwondingen, met name een gebroken been, op een geheel andere wijze heeft opgelopen. Het mag duidelijk zijn dat, in het licht van de bevindingen die werden gedaan in het kader van uw voorgaande verzoeken om internationale bescherming, het louter herhalen van uw eerdere verklaringen alsook het afleggen van bijkomende verklaringen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd geenszins kunnen volstaan om de eerdere appreciatie om te vormen. Wat betreft de verschillende foto's die u neerlegde van een overhoop gehaalde woning dient te worden opgemerkt dat hieruit niet af te leiden of dit wel degelijk om het huis gaat waar uw moeder verblijft. Bovendien kunnen deze foto's niets zeggen over het tijdstip waarop of de omstandigheden waarin de woning overhoop werd gehaald.

Wat betreft uw verklaringen over uw religie – u stelde ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken niet langer moslim te zijn – dient echter te worden opgemerkt dat dit een blote bewering betreft van uw kant die u geenszins hard maakt. Bovendien volstaat het louter aanstippen van het feit dat u momenteel niet langer gelooft niet om aan te tonen dat uw persoon daadwerkelijk zou worden bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming art. 48/4 a) en b) van de vreemdelingenwet bestaat. U dient uw vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade immers in concreto aan te tonen. U blijft hierover in gebreke. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg

verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggestuiging van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1, A, § 2, van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, §2, §4, §5, 48/5, §2 en §3, 48/6, 48/7 en 57/6/2, § 1, eerste

lid en tenslotte van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en tenslotte van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van de “*voorzichtigheid*” (*sic*), redelijkheid en zorgvuldigheid.

Verzoeker citeert in zijn middel artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet en bevestigt dat hij vreest vermoord te worden door de milities. Verder wenst verzoeker te preciseren dat “*ze zijn gekomen bij zijn moeder in oktober 2019*” en dat hij nieuwe documenten in verband met deze huiszoeking heeft neergelegd.

Vervolgens beweert verzoeker dat hij beschouwd wordt als een risicoprofiel, namelijk dat van “*soenniet in Bagdad*”. Verzoeker brengt de constitutieve elementen van de vluchtelingendefinitie in herinnering en herhaalt zijn land van herkomst te hebben verlaten op basis van een gegronde vrees voor vervolging en aangetoond te hebben dat zijn vrees actueel is. Dat moet blijken uit het feit dat de milities in oktober opnieuw bij hem thuis geweest zijn.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Hierbij merkt verzoeker op dat de situatie nu is verslechterd ten opzichte van maart 2019, toen de documenten waar de commissaris-generaal zich op baseerde om de veiligheidssituatie te beoordelen werden opgesteld. Verzoeker wijst op “*article 38 de la Directive Procédure et article 27 de l'AR de 2003 organisant le CGRA*”, die de commissaris-generaal ertoe verplichten om actuele informatie weer te geven en op “*article 26 de l'AR de 2003 fixant la procédure devant le CGRA – loi de 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs*”, die de commissaris-generaal ertoe zou binden om transparantie in zijn informatie aan de dag te leggen, waaronder traceerbaarheid van de informatie en betrouwbaarheid van de bronnen. Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal zijn gegevens moet actualiseren en citeert tenslotte uit een persartikel uit *Le Monde d.d.* 1 december 2019, dat handelt over een regeringscrisis en straatprotesten tegen de regering in Irak die met geweld werden neergeslagen.

2.2. Nieuwe gegevens

Middels een aanvullende nota van 31 juli 2020 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019, naar de “*EASO Country Guidance note: Iraq*” van juni 2019 en naar het “*EASO COI Report Iraq - Security situation*” van maart 2019 en naar de ‘COI Focus Irak – Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak’ van 4 maart 2020 (Aanvullende nota CGVS).

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt vooreerst overwogen dat verzoekers eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De commissaris-generaal oordeelde dienaangaande in zijn toenmalige beslissing dat er geen geloof gehecht kon worden aan de beweerde problemen van verzoeker met de bende genaamd ‘Abu Telian’ en dit in hoofdzaak gezien zijn verklaringen daarover vaag, weinig overtuigend, incoherent en tegenstrijdig waren. In zijn arrest nr. 176.117 van 11 oktober 2016 bevestigde de Raad de ongeloofwaardigheid van het relaas en weigerde daarop eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Dat arrest geniet thans kracht van gewijsde.

De commissaris-generaal stelt in de beslissing vast dat verzoeker zich in het onderhavige, zesde verzoek om internationale bescherming, beperkt tot het “*louter volharden in zijn eerder verklaringen*”, waarvan de Raad evenwel reeds met kracht van gewijsde de ongeloofwaardigheid van vaststelde. Alle nieuwe feitelijke elementen die verzoeker aanbrengt, zo meent de commissaris-generaal, kaderen immers in de ongeloofwaardig bevonden problemen met de bende genaamd ‘Abu Telian’. Daarenboven merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker zijn zesde verzoek om internationale bescherming reeds indiende in februari 2019, terwijl het belangrijkste nieuwe feit (met name een incident met de bende ‘Abu Telian’ waarbij zijn moeder gewond zou zijn geraakt), en dat hij op zijn interview bij de Dienst

Vreemdelingenzaken vermeldde, zich pas in oktober 2019 zou hebben voorgedaan. Daarenboven wordt in de beslissing gewezen op het ongeloofwaardig karakter van deze verklaringen, gezien ze uitgaan van een terugkeer van verzoekers moeder naar de wijk Al Saydiya, terwijl verzoeker in een vorig verzoek om internationale bescherming had verklaard dat zijn moeder die wijk zou zijn ontvlucht omdat ze daar geviséerd werd door die bende.

Aangaande de stukken die verzoeker bijbracht, merkt de commissaris-generaal op dat die slechts bewijswaarde hebben wanneer ze worden neergelegd in een geloofwaardig en coherent relaas en het louter kopieën betreffen. Daarenboven blijkt uit informatie van de commissaris-generaal dat in Irak alle documenten eenvoudig ter betaling bekomen kunnen worden. De medische attesten geven volgens de commissaris-generaal geen uitsluitel over de vraag in welke omstandigheden verzoekers moeder haar letsels opgelopen zou hebben, terwijl uit de foto's die worden neergelegd van een leeggehaalde woning evenmin kan worden uitgemaakt of het wel degelijk gaat over de woning van verzoekers moeder, noch in welke omstandigheden en op welk tijdstip dat huis overhoop zou zijn gehaald.

De commissaris-generaal concludeert dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie geconcludeerd dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon en dat er evenmin persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat verzoeker een verhoogd risico zou lopen op slachtofferschap van het in Bagdad aanwezige geweld.

2.3.2. De door verzoeker aangebrachte middelen zijn niet ontvankelijk in zoverre hij daarin de schending aanvoert van de artikelen 39/60, 39/70, 48/5 §2 en §3, 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, aangezien hij verzuimt uiteen te zetten op welke wijze voornoemde bepalingen door de bestreden beslissing zouden worden geschonden.

De middelen zijn evenmin ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet aangezien deze schending *in casu* niet dienstig kan worden aangevoerd. De beoordeling in de bestreden beslissing is immers beperkt tot de nieuwe elementen, zoals bedoeld in artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, moet immers geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming, zoals voorzien in de door verzoeker geschonden geachte bepalingen.

2.3.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3.5. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. 211.838). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil

zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.3.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen. (...)”

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.*, Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming van 26 februari 2019 op 29 oktober 2019 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (AD 15/22217V, stuk 6, Verklaring volgend verzoek, 29 oktober 2019, motieven) verklaarde dat zijn leven nog steeds in gevaar is in Irak: (...) *“Ze dachten dat ik terugkeerde. Door de algemene situatie in Irak, want veel Irakezen protesteren tegen de regering. De milities profiteren van de chaos om de vijand uit te schakelen. Mijn moeder en mijn nicht zijn teruggekeerd naar onze woning in Al Sadiya wijk in Bagdad omdat ze nergens kon logeren. De milities dachten dat ik teruggekeerd was naar Irak. Ze hebben huiszoekingen gedaan, ze hebben mijn moeder mishandeld en ze probeerden mijn nicht te verkrachten. Mijn moeder is tussen gekomen en heeft dit niet laten gebeuren. Het was trekken en duwen, ze hebben mijn moeder van de trap geduwd en daardoor is haar been gebroken.”* (*Ibid.*, motieven).

Ter gelegenheid van dit zesde verzoek om internationale bescherming legde verzoeker de volgende documenten in kopieevorm neer: een medisch attest van zijn moeder van 14 oktober 2019, röntgenfoto's en medische attesten van de spoeddienst van diezelfde datum, voorschift medicatie en foto's van een woning (AD 15/22217V, stuk 9, Documenten).

2.3.8. In zijn eerste middel herhaalt verzoeker deze asielmotieven. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat deze 'nieuwe' elementen integraal verder bouwen op de vrees voor de sjiitische criminele bende 'Abu Telian', die hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming reeds naar voor bracht. De Raad wijst erop dat hij in zijn arrest nr. 176 117 van 11 oktober 2016 reeds de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen met de bende 'Abu Telian' vaststelde. Dat arrest geniet thans kracht van gewijsde. Zoals hierboven aangehaald, kunnen elementen die de loutere voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, niet als *"nieuwe elementen of feiten"* worden beschouwd *"die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt"*. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker zijn zesde verzoek om internationale bescherming indiende op 26 februari 2019, maar dat de feiten die als 'nieuwe elementen' worden aangereikt zich slechts in oktober 2019 zouden hebben voorgedaan, hetgeen ernstige twijfels doet rijzen over de waarachtigheid van de ingeroepen asielmotieven.

Naar aanleiding van de neergelegde documenten wordt in de beslissing het volgende gesteld: *"De verschillende medische attesten die u neerlegde ter staving van uw relaas kunnen voorafgaande appreciatie niet wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas. Zulks is in casu geenszins het geval. Het door u neergelegde documenten betreffen bovendien loutere kopieën waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat alle Iraakse documenten eenvoudig tegen betaling verkregen kunnen worden (zie info blauwe map). Kan hier nog aan worden toegevoegd dat op basis van de door u neergelegde medische attesten niet kan worden vastgesteld op welke wijze uw moeder haar verwondingen zou hebben opgelopen alsook wie en/of wat aan de basis lag hiervan. Het is immers niet ondenkbaar en/of onwaarschijnlijk dat uw moeder deze verwondingen, met name een gebroken been, op een geheel andere wijze heeft opgelopen. (...) Wat betreft de verschillende foto's die u neerlegde van een overhoop gehaalde woning dient te worden opgemerkt dat hieruit niet af te leiden of dit wel degelijk om het huis gaat waar uw moeder verblijft. Bovendien kunnen deze foto's niets zeggen over het tijdstip waarop of de omstandigheden waarin de woning overhoop werd gehaald."* Door in zijn middel louter en alleen te stellen dat hij nieuwe documenten in verband met de huiszoeking heeft neergelegd, slaagt verzoeker er niet in de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing betreffende de neergelegde documenten aan het wankelen te brengen.

2.3.9. Waar verzoeker in zijn middel wijst op zijn risicoprofiel als soenniet uit Bagdad, dient te worden aangestipt dat verzoeker zichzelf niet langer als moslim beschouwt (AD 15/22217V, stuk 6, Verklaring volgend verzoek, 29 oktober 2019, persoonsgegevens), waardoor hij het risicoprofiel waar hij beweert onder te vallen allerminst aannemelijk maakt. Bovendien kan uit de landeninformatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing en in de aanvullende nota ('EASO COI 'Report Iraq: Security situation' van maart 2019) niet worden opgemaakt dat soennieten uit Bagdad louter omwille van hun religie vervolgd worden door de overheid of door niet-statelijke actoren. Het rapport maakt weliswaar gewag van sporadische mensenrechtenschendingen die uitgaan van sjiitische milities, waaronder kidnapping voor losgeld van leden van de soennitische en christelijke gemeenschappen, maar vermeldt niet dat die schendingen van die aard zijn dat dit voor elke soenniet in de miljoenenstad Bagdad zou oplopen tot een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade, louter omwille van hun behoren tot de soennitische gemeenschap (*ibid*, p. 79). Het relaas van verzoeker dat gebaseerd was op zijn wedervaren met de sjiitische criminele bende 'Abu Telian' werd ongeloofwaardig bevonden, zodat de vrees voor verzoeker omwille van zijn (voormalige) soennitische achtergrond ongegrond is.

2.3.10. Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Bagdad stelt de Raad vast dat er in verzoekers regio van herkomst, de Iraakse hoofdstad Bagdad, actueel geen situatie heerst van willekeurig oorlogsgeweld die voor hem, louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar, zou kunnen resulteren in een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Dat blijkt afdoende uit de informatie waar de verwerende partij in haar bestreden beslissing naar verwijst, zijnde het 'EASO COI Report Iraq: Security Situation' van maart 2019. Verzoeker betwist deze conclusie in zijn verzoekschrift met verwijzing naar de verplichtingen van de commissaris-generaal onder de kwalificatierichtlijn, de procedurerichtlijn en het KB CGVS, die hem verplichten zich te baseren op actuele informatie waarvan de bronnen betrouwbaar en traceerbaar zijn. Verzoeker haalt in dit verband de schending aan van artikel 26 van het KB CGVS, maar hij toont niet aan dat de informatie waarop de verwerende partij zich baseert *"telefonisch of via e-mail"* werd verkregen, zoals bedoeld in de geschonden geachte bepaling.

Middels zijn aanvullende nota van 31 juli 2020 levert de commissaris-generaal bijkomende actuele landeninformatie aan, met name de 'COI Focus Irak: Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak' van maart 2020 waarin de tendens naar minder geweld door IS wordt bevestigd waardoor het aantal aanslagen in Bagdad zeer sterk verminderd is. Er wordt aan de andere kant verwezen naar de betogingen van burgers tegen corruptie en dysfunctionele infrastructuur waardoor vanaf oktober 2019 in Bagdad slachtoffers zijn gevallen onder de betogers. Verzoeker van zijn kant beperkt zich tot de stelling dat de situatie ondertussen "*verslechterd*" is en citeert daartoe uit een artikel uit de krant *Le Monde* d.d. 1 december 2019, zonder daarvan evenwel enige concrete bronvermelding bij te voegen. Na lectuur van het fragment merkt de Raad op dat uit het uittreksel niet kan worden afgeleid dat er actueel in Bagdad een situatie van willekeurig oorlogsgeweld zou heersen die voor terugkerende burgers aldaar, louter door hun aanwezigheid, zou resulteren in een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Het fragment bespreekt daarentegen een politieke crisis in Irak met straatprotesten, waardoor de premier zijn ontslag aanbood, maar maakt verder geen gewag van het in artikel 48/4, § 2, c) bedoelde willekeurige oorlogsgeweld en is dus niet van aard om de objectieve informatie van de commissaris-generaal te weerleggen. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat er voor hem persoonlijke omstandigheden zijn die de ernst van de bedreiging verhogen die uit het in Bagdad aanwezige geweld voortvloeit.

2.3.11. Er werd geen schending aangetoond van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheids- en/of het redelijkheidsbeginsel.

De door verzoeker aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3.12. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN